

La mé céza

Quan che sènte
nel cör
vergót
che trèma e zéla,
me fó du pass
e rìe
a la cèza
en fónt al curidùr
de Borgo Trènt.
L'è öda.

Postàda al tabernàcol,
gh'è 'na stèla
róssa come 'n fòc empìs,
che la sbarbèla falìe
e la me dis:
- Ghét frèt, cuìna?
ma scàldet che!
- Set sula? Trèmet?
sta chè 'n ciapèl
ensèma a me!

Me ghè dò scult
e ardì chel che sücét
en angilì el m'emprèsta
la camìza,
che la mè scalda
compagn de 'na fiamàda,
i öcc de la Madóna
j mè regala
en tuchilì de ciél
per la zurnàda.

Me tróe col cör
che canta,
sensa piö frèt gna póra,
mè ve le ale ai pè
e turne 'ndré 'n dèl bórg
sö 'na caròssa dòra
ciapàda a Cristo Re.

ELENA ALBERTI NULLI